

Ođlan ve Kűçűk Kertenkele

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kertenkele

Aysel Banu YAVUZAL

Miles, evinin yakınında yaşayan küçük kertenkeleleri çok severdi. Her sabah onların sıcak bahçe duvarına tırmanışını izlerdi. Minik parmakları tuğlalara sihir gibi yapışırđı. Üzerinde yeşil kertenkele baskısı olan hardal sarısı tişörtünü giyer, kırmızı sırt çantasını kapar ve fısıldardı: 'Günaydın, küçük dostlar.' Kertenkeleler kocaman kara gözlerini kırıp güneş ışığına kaçırdı.

Okulda Miles, öğretmeni Bayan Park'a kertenkeleleri anlattı. Bayan Park yuvarlak gözlükler ve turkuaz bir hırka giyerdi; nazık bir gülümsemeye dinledi. 'Kertenkeleler harika sürüngenlerdir,' dedi. 'Daha fazlasını öğrenip sınıfla paylaşmak ister misin?' Miles o kadar hızlı başını salladı ki kıvırcık kara saçları zıpladı. Bu minik canlılar hakkında her şeyi öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Okuldan sonra Miles bir defterle duvarın yanına sessizce oturdu. Bir kertenkelenin bir böceği avlamasını izledi. Şip! Dili bir göz kırpması kadar hızlı fırladı. Başka bir kertenkelenin sıcak bir çatlaka saklanıp benekli ten rengi gövdesini taşa iyice yapıştırdığını gördü. Miles resimler çizdi ve notlar yazdı. 'Kertenkeleler sabırlı avcılardır,' diye yazdı. 'Sıcak yerleri severler.' Dişlerinin arası açık gülümsemesi her keşifte biraz daha genişledi.

Ertesi gün Miles defterini sınıfa getirdi. Bayan Park'a yapışkan parmak yastıkçıları ve kocaman kara gözler çizimlerini gösterdi. 'Herkesin kertenkelelerin ne kadar nazık olduğunu görmesini istiyorum,' dedi. Bayan Park ellerini cıvrptı. 'Hadi bir sınıf yaşam alanı sergisi yapalım!' dedi. 'Küçük bir kertenkelenin ziyaret edebileceği güvenli bir yuva kurabiliriz.' Miles'ın gözleri parladı. Bu, şimdiye kadarki en iyi proje olacaktı.

Miles ve Bayan Park sergiyi planladılar. Bir cam fanus, sıcak taşlar ve saklanmak için bitkiler gerekecekti. 'Kertenkelelerin tırmanacak ve saklanacak yerlere ihtiyacı var,' diye açıkladı Miles. Bayan Park tahtaya bir liste yazdı. 'Uzman sensin,' dedi. Miles gurur duydu. Üzerinde bir kertenkele olan büyük bir afiş çizdi ve şöyle yazdı: 'Yöresel Kertenkeleler: Nazik Yardımcılarımız.' Arkadaşlarına göstermek için sabırsızlanıyordu.

Evde Miles fanus için pürüzsüz bir taş ve küçük bir dal buldu. Onları dikkatlice temizledi. Annesi okula taşımasına yardım etti. 'Kertenkelelere iyi bakıyorsun,' dedi. Miles başını salladı. 'Onlar korkutucu değil,' dedi. 'Onlar yardımcı. İnsanları rahatsız eden böcekleri yerler.' Taşı fanusa yerleştirdi ve bir kertenkelenin orada sıcacık, mutlu bir şekilde dinlendiğini hayal etti.

Sınıfta Priya boş fanusu görünce şaşkınlıkla nefesini tuttu. Yüksek at kuyruğu sallanırken daha yakına eğildi. 'Gerçek bir kertenkele mi alacağız?' diye sordu. Miles başını salladı. 'Küçük biri ziyarete gelecek,' dedi. 'Ama nazık ve sessiz olmalıyız.' Priya'nın yıldız küpeleri parıldarken parmak uçlarında zıpladı. 'Sabırsızlanıyorum!' dedi. 'Hiç kertenkeleyi yakından görmedim!'

Bayan Park küçük kertenkeleyi güvenli bir kapta getirdi. Sınıf fareler gibi sessizce bir daire şeklinde oturdu. Kertenkeleyi nazıkçe fanusa yerleřtirdi. Kertenkele minikti, yaklaşık bir parmak boyundaydı. Kum rengi teni yumuřak kahverengi beneklerle kaplıydı ve kocaman kara gözleri etrafa bakıyordu. Yapışkan parmak yastıkçıklarını cama bastırıp yukarı, yukarı, yukarı tırmandı!

Priya şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Duvara tırmanıyor!' diye fısıldadı. Miles gülümsedi. 'Kertenkelelerin özel parmakları var,' diye açıkladı. 'Neredeyse her şeye yapışabilirler.' Küçük kertenkele tepeye ulaştı ve baş aşağı asılı kaldı. Sınıf yumuşakça güldü. 'Krem rengi karnına bakın!' dedi Priya. Kertenkele gözlerini kırptı ve sonra sıcak bir taşa kaçıştı. 'Sıcak yerine saklanıyor,' dedi Miles.

Miles kertenkelenin kocaman gözlerini işaret etti. 'Kertenkeleler gece avlanır,' dedi. 'Gözleri karanlıkta görmelerine yardım eder.' Tam o sırada fanusa minik bir böcek uçu. Kertenkelenin başı döndü. Şip! Dili fırladı ve böceği yakaladı. 'O bir yardımcı!' dedi Miles. 'Kertenkeleler zararlıları yer. Bahçelerimizi sağlıklı tutarlar.' Sınıf hayranlıkla izledi.

Priya elini kaldırdı. 'Sürünge­lerin korkutucu olduğunu sanıyordum,' dedi. 'Ama bu kertenkele sevimli ve nazık.' Miles başını salladı. 'Birçok insan böyle düşünür,' dedi. 'Ama kertenkeleler utangaçtır. Sadece saklanmak ve sıcak kalmak isterler.' Bayan Park gülümsedi. 'Sürünge­ler anlayışı hak eder,' dedi. 'Dünyamızın önemli parçalarıdır.' Sınıf hep birlikte başını salladı.

Miles afişini gösterdi. 'Bahçelerimizde sıcak köşeler bırakarak kertenkelelere yardım edebiliriz,' dedi. 'Ve onları kovalamamalı ya da incitmemeliyiz.' Priya yerinden fırladı. 'Kertenkeleleri korumaya söz verelim!' dedi. Herkes elini kaldırdı. 'Söz veriyoruz!' dediler. Küçük kertenkele anlamış gibi gözlerini kırpı. Miles içten içe ısındı. Sergisi başarılıydı.

Sınıf kertenkelelere yardım etmenin yollarını içeren bir liste yaptı. Kedileri kertenkelelerin olduğu yerlerden uzak tutacaklardı. Bahçelerde zararlı kimyasallar kullanmayacaklardı. Başkalarına kertenkelelerin yardımcı olduğunu anlatacaklardı. Priya büyük bir kertenkele ve kırmızı bir kalp çizdiği bir afiş yaptı. Bayan Park onu duvara astı. 'Hepiniz çok şey öğrendiniz,' dedi. Miles ısılt ısılt gülümsedi.

Günün sonunda Miles küçük kertenkeleye veda etti. 'Anlamamıza yardım ettin,' diye fısıldadı. Kertenkele kocaman gözlerini kırptı ve yapışkan parmaklarını cama bastırdı. Miles güvende olacağını biliyordu. Arkadaşlarının artık kertenkeleleri onun gördüğü gibi görmesi — nazik, yardımcı canlılar olarak — onu mutlu etti. Onları evde yeniden izlemek için sabırsızlanıyordu.

Bayan Park kertenkeleyi güvenli kabına geri koydu. 'Onu bahçenin yakınında serbest bırakacağız,' dedi. Sınıf dışarı çıktı. Küçük kertenkele sıcak bir taşla kaçıştı ve bir çatlakla girip gözden kayboldu. 'Evi burası,' dedi Miles. Priya gülümsedi. 'Onu koruyacağız,' dedi. Herkes el sallayarak veda etti. Miles bu minik sürüngeni her zaman hatırlayacaklarını biliyordu.

Sınıfa döndüklerinde Bayan Park herkese üzerinde kertenkele olan bir çıkartma verdi. 'Artık sizler Kertenkele Koruyucularısınız,' dedi. Miles çıkartmasına baktı ve dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi. Sevdiği şeyi paylaşmıştı ve arkadaşları anlamıştı. Sürüngeleler nezaket ve özen hak eder ve Miles evinin yakınındaki küçük kertenkeleleri her zaman koruyacağını biliyordu.